

УДК 342.6

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.40>

Роман Труба,
директор Державного бюро розслідувань

КОМПЕТЕНЦІЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ УКРАЇНИ

Державне бюро розслідувань України є правоохоронним органом, який розпочав свою діяльність порівняно нещодавно, тому окремі аспекти його правового статусу на сьогодні все ще не отримали належного розкриття у науковій літературі. Одним із таких питань є компетенція Державного бюро розслідувань України. У даній статті досліджено компетенцію Державного бюро розслідувань України. Проаналізовано її специфіку порівняно із компетенцією інших правоохоронних органів. Встановлено, які функції було передано Державному бюро розслідувань України від інших правоохоронних органів. Наголошено, що компетенцію Державного бюро розслідувань України та Національного антикорупційного бюро України законодавцем розмежовано на користь пріоритетності дій детективів останнього, але при цьому справи за злочинами, учиненими співробітниками Національного антикорупційного бюро України, розслідуються в досудовому порядку працівниками Державного бюро розслідувань України. Зроблено висновок, що особливостями, які притаманні компетенції Державного бюро розслідувань України та які дозволяють розрізняти компетенцію Державного бюро розслідувань України і компетенцію інших правоохоронних органів, є такі: 1) компетенція Державного бюро розслідувань України включає повноваження, які перейшли до даного органу безпосередньо від органів прокуратури, які тепер будуть позбавлені всіх своїх слідчих функцій на користь Державного бюро розслідувань України, військової прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України і Національного антикорупційного бюро, при цьому компетенція Державного бюро розслідувань України здебільшого не конкурує з компетенцією цих органів; 2) компетенція Державного бюро розслідувань України охоплює питання, пов'язані із його правами та обов'язками у процесі запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, з участю Державного бюро розслідувань України в державній політиці у сфері протидії злочинності та міжнародному співробітництві стосовно таких питань, а також з повноваженнями, пов'язаними з роботою із персоналом даного органу; 3) компетенція Державного бюро розслідувань України поширюється на запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими.

Ключові слова: правоохоронні органи, органи виконавчої влади, посадова особа, підслідність.

Постановка проблеми. Державне бюро розслідувань України є новоутвореним правоохоронним органом, який здійснює свою діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції. З огляду на те, що даний орган фактично розпочав свою діяльність 2017 року, кількість досліджень, присвячених засадам його функціонування, сьогодні є незначною. Одним із питань, яке потребує особливої наукової уваги, є компетенція даного органу, адже саме ця характеристика визначає, чим відрізняється діяльність Державного бюро розслідувань України від діяльності інших органів, а також свідчить про те, наскільки важливим є створення такої установи в нашій державі. Також варто враховувати те, що Державне бюро розслідувань було наділене частиною функцій, які до цього належали іншим правоохоронним органам, а тому важливо вста-

новити, якими є ці функції, яким чином співвідноситься компетенція даного органу із компетенцією інших правоохоронних органів у даному аспекті. Це свідчить про актуальність дослідження питання компетенції Державного бюро розслідувань України та організації його діяльності.

Питання компетенції Державного бюро розслідувань України тою чи іншою мірою торкалися фактично усі дослідники діяльності даного органу. Однак варто враховувати, що чисельність таких праць на сьогодні є незначною, адже відповідні дослідження переважно не мали комплексного характеру. Серед дослідників відзначимо внесок таких, як А.С. Агаманчук, О.Ю. Бусол, А.Л. Ворожко, В.О. Гринюк, Ю.М. Грошевий, Б.В. Деревянко, О.О. Джабурія, А.А. Єлісеєва, О.Р. Звоненко, В.С. Зеленецький, О.В. Ільченко, В.В. Комашко, О.В. Курганський, В.І. Литвиненко, Л.М. Лобойко,

О.Р. Михайленко, М.А. Погорецький, Д.Б. Сергєєва, Є.Д. Скулиш, О.С. Старенький, О.Ю. Татаров, Л.Д. Удалова, В.І. Цимбалюк, І.В. Цюприк, В.І. Чечерський, О.В. Шамара, О.М. Юрченко. Проте, очевидно, що питання компетенції Державного бюро розслідувань України та організації його діяльності потребує подальших наукових досліджень.

Мета дослідження: 1) дослідити компетенцію Державного бюро розслідувань України; 2) встановити, чим компетенція Державного бюро розслідувань України відрізняється від компетенції інших правоохоронних органів; 3) визначити особливості компетенції Державного бюро розслідувань України.

Виклад основного матеріалу. У праці «Великий тлумачний словник сучасної української мови» компетенція визначається як добра обізнаність із чим-небудь, коло повноважень певної організації або особи, а термін «компетентний» тлумачиться у значенні «той, який має достатні знання в якій-небудь галузі, який з чим-небудь добре обізнаний, тямущий, який ґрунтується на знанні, кваліфікований, який має певні повноваження, повноправний, повновладний» [1, с. 560]. Тобто у такому значенні під компетенцією Державного бюро розслідувань України варто розуміти коло повноважень даного органу. Повноваження органу виконавчої влади роз'яснюються в Указі Президента України «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» від 22.07.1998 р. № 810/98 [10] як закріплені за органом виконавчої влади права і обов'язки (зокрема, обов'язки нести відповідальність за наслідки виконання повноважень, тобто так звані юрисдикційні обов'язки). Також у даному нормативно-правовому акті встановлено, що для визначення певного обсягу повноважень, закріпленого за кожним органом виконавчої влади відповідно до покладених на нього завдань і функцій, застосовується поняття «компетенція», а центральне місце і переважну частину повноважень будь-якого органу виконавчої влади складають державно-владні повноваження, тобто повноваження щодо прийняття обов'язкових до виконання рішень і забезпечення їх здійснення тими, кому вони адресовані.

Схожим чином повноваження розглядаються і у науковій літературі. Так, на думку О.Я. Лазор й О.Д. Лазора, компетенція – це сукупність встановлених в офіційній (юридичній чи неюридичній) формі прав і обов'язків, тобто повноважень будь-якого органу чи посадової особи, які визначають можливості цього органу або посадової

особи приймати обов'язкові до виконання рішення, організувати та контролювати їх виконання, вживати в необхідних випадках заходів відповідальності [8, с. 90]. Тобто дослідники також розглядають поняття «компетенція» у контексті повноважень органу. Подібним чином визначає компетенцію О.Ю. Оболенський, який тлумачить дане питання як межі ведення, обов'язок виконання певних завдань і функцій органу державної влади, як владні повноваження, той чи інший обсяг державної діяльності, покладений на даний орган, або коло передбачених правовим актом питань, що може вирішувати цей орган [3, с. 156]. Дослідник також для роз'яснення сутності поняття «кломпотання» вживає формулювання «владні повноваження», при цьому пояснюючи їх як межі ведення, обов'язок виконання певних завдань і функцій органу державної влади.

Таким чином, термін «компетенція» вживається у науковій літературі для об'єднання таких понять, як «повноваження», «завдання» та «функції». За допомогою такого терміна окреслюються права та обов'язки того чи іншого суб'єкта у певній сфері, на яку такий суб'єкт має вплив. Отже, компетенція Державного бюро розслідувань України – це сукупність його повноважень, закріплених в офіційній формі відповідно до покладених на нього завдань і функцій, які визначають можливості Державного бюро розслідувань України приймати обов'язкові до виконання рішення, організувати та контролювати їх виконання.

Так, більшість повноважень Державного бюро розслідувань України перейшла до даного органу безпосередньо від органів прокуратури, які тепер позбавлені всіх своїх слідчих функцій на користь Державного бюро розслідувань України [5, с. 170]. Також Державне бюро розслідувань України взяло на себе всі функції Військової прокуратури та слідчі функції Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України і Національного антикорупційного бюро, які перебувають у межах його компетенції, тобто стосуються запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими.

Повноваження Державного бюро розслідувань України визначені в статті 6 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р. № 794-VIII [9]. До повноважень ДБР віднесено такі: 1) участь у формуванні та реалізації державної полі-

тики у сфері протидії злочинності; 2) здійснення інформаційно-аналітичних заходів щодо встановлення системних причин та умов проявів організованої злочинності та інших видів злочинності, протидію яким віднесено до компетенції Державного бюро розслідувань; 3) припинення і розкриття злочинів в межах його компетенції; 4) здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування злочинів, віднесених до підслідності Державного бюро розслідувань; 5) здійснення розшуку осіб, які переховуються від слідства та суду за злочини, розслідування яких віднесено до підслідності Державного бюро розслідувань; 6) використання гласних і негласних штатних та позаштатних працівників на підставах та в порядку, встановлених законом; 7) розробка і затвердження методики розслідування окремих видів злочинів; 8) вжиття заходів щодо відшкодування завданих державі збитків і шкоди; 9) вжиття заходів для повернення в Україну з-за кордону коштів та іншого майна, одержаних внаслідок вчинення злочинів, віднесених до підслідності Державного бюро розслідувань; 10) доступ до інформаційних систем органів державної влади, самостійне створення інформаційних систем; 11) організація забезпечення особистої безпеки осіб рядового і начальницького складу, державних службовців Державного бюро розслідувань, захист осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, від протиправних зазіхань; 12) забезпечення роботи з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників Державного бюро розслідувань; 13) виконання запитів про надання правової допомоги, які надійшли від компетентних органів іноземних держав; 14) розроблення пропозицій до проектів міжнародних договорів України та забезпечення дотримання і виконання зобов'язань, взятих за міжнародними договорами України; 15) здійснення співробітництва з поліцейськими та іншими відповідними органами іноземних держав відповідно до законів та міжнародних договорів України; 16) забезпечення відповідно до законодавства дотримання режиму захищеної законом таємниці та іншої інформації з обмеженим доступом; 17) звітування про свою діяльність та інформування суспільства про результати своєї роботи; 18) здійснення інших повноважень. Із даного переліку можна зробити такі висновки: по-перше, більшість повноважень характеризує Державне бюро розслідувань України як орган досудового розслідування та окреслює його права та обов'язки у процесі запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів; по-друге,

окремі повноваження стосуються участі Державного бюро розслідувань України в державній політиці у сфері протидії злочинності та міжнародному співробітництві стосовно таких питань; по-третє, особливу групу повноважень Державного бюро розслідувань України становлять повноваження, пов'язані з роботою із персоналом даного органу.

Що стосується першої виділеної групи повноважень, то В.В. Долежан звертає увагу на те, що специфіка компетенції Державного бюро розслідувань України зумовлена двома факторами – статусом посадових осіб, які обвинувачуються у вчиненні злочинів (від експрезидента України до інших посадових осіб, які посідають більш-менш відповідальне місце у службовій ієрархії) згідно із частиною 4 статті 216 Кримінального процесуального кодексу України [7], а також характером і тяжкістю правопорушень [4, с. 16]. Саме ці два критерії дозволяють розрізнити компетенцію Державного бюро розслідувань України і компетенцію інших правоохоронних органів – Служби безпеки України, Національної поліції, слідчих органів, що здійснюють розслідування порушень податкового законодавства, детективів Національного антикорупційного бюро України. Так, відповідно до частини 4 статті 216 Кримінального процесуального кодексу України [7] слідчі органи Державного бюро розслідувань України здійснюють розслідування злочинів, вчинених Президентом України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України, Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступни-

ком, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії «А», крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро України [7]. Звернемо увагу на розслідування злочинів, вчинених Президентом України, повноваження якого припинені. У даному контексті В.В. Долежан підкреслює, що для підслідності таких справ Державному бюро розслідувань України важливо, щоб повноваження Президента України були припинені, а не просто завершилися. З огляду на новітню історію України на сьогодні єдиним колишнім Президентом України, який відповідає цим критеріям, є В.Ф. Янукович, повноваження якого були фактично припинені через свідоме залишення посади [4, с. 16]. Також слідчі Державного бюро розслідувань України наділені повноваженнями проводити досудове розслідування злочинів, вчинених керівними особами великої кількості колегіальних органів та їх членами. Слідчі органи Державного бюро розслідувань України уповноважені здійснювати досудове розслідування стосовно Генерального прокурора, його першого заступника, керівника та прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, зазначених у пунктах 1–4, 5–11 частини 1 статті 15 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. № 1697-VII [12].

Щодо груп повноважень, які стосуються участі Державного бюро розслідувань України в державній політиці у сфері протидії злочинності та міжнародному співробітництві, та повноважень, пов'язаних з роботою із персоналом даного органу, зробимо висновок про те, що вони відповідають аналогічним повноваженням, якими наділяються інші правоохоронні органи, тому у даному аспекті компетенція Державного бюро розслідувань України не відрізняється від компетенції інших правоохоронних органів.

Водночас варто враховувати, що поява нових правоохоронних органів традиційно породжує суперечки щодо їхньої компетенції. Так, згідно зі статтею 5 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р. № 794-VIII [9] Державне бюро розслідувань вирішує завдання із запобігання, виявлення, припинення, розкриття і розслідування злочинів, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими.

Інакше кажучи, потенційна кількість справ, підслідних Державному бюро розслідувань України, є порівняно невеликою. При цьому, як відзначає В.Б. Деревянко, стосовно більшості категорій потенційних підслідних (за можливим винятком військовослужбовців та службових осіб Національного антикорупційного бюро України) застосовується правило пріоритетності досудового розслідування цих злочинів детективами Національного антикорупційного бюро України [2, с. 80]. Іншими словами, компетенцію Державного бюро розслідувань України та Національного антикорупційного бюро України законодавцем розмежовано на користь пріоритетності дій детективів останнього, але при цьому справи за злочинами, учиненими співробітниками Національного антикорупційного бюро України, розслідуються в досудовому порядку працівниками Державного бюро розслідувань України.

Співвідносячи компетенцію Державного бюро розслідувань України та Національної поліції, звернемося до статті 23 Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. № 580-VIII [11]. Серед переліку повноважень Національної поліції звернемо увагу на те, що даний орган здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень у межах визначеної підслідності та здійснює оперативно-розшукову діяльність відповідно до закону, як і Державне бюро розслідувань України. У даному контексті варто погодитись із В.Б. Деревянком у тому, що відмінність компетенцій проявляється у здійсненні Національною поліцією досудового розслідування кримінальних правопорушень, скоєних різними особами, а Державне бюро розслідувань України розслідує злочини, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими [2, с. 81]. Отже, компетенція обох органів частково збігається, але при цьому вони не конкурують у тих сферах, де їх компетенції перетинаються.

Порівнюючи компетенцію Державного бюро розслідувань України та органів прокуратури, зазначимо, що більшість повноважень Державного бюро розслідувань України перейшла до даного органу безпосередньо саме від органів прокуратури, тому в даному аспекті можна зробити висновок про те, що компетенція цих органів на сьогодні фактично не перетинається, адже органи прокуратури були позбавлені тих повноважень, які отримало Державне бюро розслідувань України. Проте варто звернути увагу на те,

що згідно зі статтею 25 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. № 1697-VII [12] органи прокуратури здійснюють нагляд за дотриманням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство. Хоча у даному аспекті компетенції Державного бюро розслідувань України та органів прокуратури не перетинаються, варто відзначити, що органи прокуратури здійснюють функції контролю щодо Державного бюро розслідувань України.

Співвідносячи компетенцію Державного бюро розслідувань України та Служби безпеки України, згідно з Законом України «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992 р. № 2229-XII [13] до компетенції останньої також віднесемо попередження, виявлення, припинення корупції та організованої злочинної діяльності у сфері управління й економіки. Як відзначає В.Б. Деревянко, якщо для Державного бюро розслідувань України такі повноваження є основними, то для Служби безпеки України такі повноваження все ж є додатковими порівняно із захистом державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, зазіхань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпеченням охорони державної таємниці [2, с. 81]. У цьому аспекті хоча й спостерігається близькість компетенції, проте дані органи не вступають щодо цього у конфлікт. Якщо злочини, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими, несуть загрозу для державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян, є наслідком розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, зазіхань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також є пов'язаними із державною таємницею, то вони є підслідними Службі безпеки України. Якщо ні, то їх припинення, розкриття і розслідування здійснює Державне бюро розслідувань України.

Близькою є компетенція Державного бюро розслідувань України та Національного антикорупційного бюро України, адже обидва органи здійснюють попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття злочинів, віднесених до їх підслідності, а також запобігання вчиненню нових. Проте варто

враховувати, що підслідність у обох органів є різною. Якщо Державне бюро розслідувань України розслідує виключно злочини, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими, то Національне антикорупційне бюро України – корупційні злочини, якими вважаються злочини, передбачені частиною другою статті 191, частиною другою статті 262, частиною другою статті 308, частиною другою статті 312, частиною другою статті 313, частиною другою статті 320, частиною першою статті 357, частиною другою статті 410 у разі їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 354, 364, 364-1, 365-2, 368–370 Кримінального кодексу України [6]. Враховуючи характер корупційних злочинів, можна спрогнозувати, що інтереси Державного бюро розслідувань України та Національного антикорупційного бюро України постійно перетинатимуться. Проте із змісту статті 216 Кримінального процесуального кодексу України [7] можна зробити висновок, що Державне бюро розслідувань України розслідує злочини посадовців, окрім віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України. Тому компетенція даних органів також є розмежованою.

Отже, компетенція Державного бюро розслідувань України у окремих аспектах є близькою до компетенції інших правоохоронних органів. Проте чинним законодавством повноваження таких органів чітко розмежовані, а тому компетенція Державного бюро розслідувань України здебільшого не конкурує з компетенцією інших правоохоронних органів.

Висновки

Таким чином, зробимо висновок про особливості, які притаманні компетенції Державного бюро розслідувань України та які дозволяють розрізнити компетенцію Державного бюро розслідувань України та компетенцію інших правоохоронних органів:

1) компетенція Державного бюро розслідувань України включає повноваження, які перейшли до даного органу безпосередньо від органів прокуратури, які тепер позбавлені всіх своїх слідчих функцій на користь Державного бюро розслідувань України, військової прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України і Національного антикорупційного бюро, при цьому компетенція Державного бюро розслідувань України здебільшого не конкурує з компетенцією цих органів;

2) компетенція Державного бюро розслідувань України охоплює питання, пов'язані із його правами та обов'язками у процесі запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, з участю Державного бюро розслідувань України в державній політиці у сфері протидії злочинності та міжнародному співробітництві стосовно таких питань, а також з повноваженнями, пов'язаними з роботою із персоналом даного органу;

3) компетенція Державного бюро розслідувань України поширюється на запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими.

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / гол. ред. В.Т. Бусел, редактори-лексикографи: В.Т. Бусел, М.Д. Василега-Дерибас, О.В. Дмитрієв, Г.В. Латник, Г.В. Степенко. Київ : Ірпінь, Перун, 2005. 1728 с.
2. Дерев'яно Б.В. Державне бюро розслідувань як новий державний орган зі спеціальною компетенцією. *Правовий часопис Донбасу*. 2019. № 2 (67). С. 78–84.
3. Державне управління та державна служба : словник-довідник / уклад. О.Ю. Оболенський. Київ : КНЕУ, 2005. 480 с.
4. Долежан В.В. Проблеми компетенції Державного бюро розслідувань : матер. Міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса, 16 червня 2018 р. / редкол.:

Г.О. Ульянова (голова), В.М. Дрьомін, Є.Л. Стрельцов та ін. ; НУ «ОЮА». Одеса : Юридична література, 2018. С. 15–17.

5. Звоненко О.Р. Створення Державного бюро розслідувань (проблемні питання) : збірник тез доповідей студентів, аспірантів та здобувачів – учасників 73-ї звітної конференції Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, 25 квітня 2017 р., м. Одеса. Секція економічних і правових наук ; ОНУ ім. І.І. Мечникова, ЕПФ ; відп. ред. А.В. Смітюх. Одеса : Фенікс, 2017. С. 170–172.

6. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

7. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10. № 11–12. № 13. Ст. 88.

8. Лазор О. Місцеве управління: поняття, терміни, визначення : навч. посіб. 2-е вид., переробл. і доп. Київ : Дакор, 2006. 352 с.

9. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12.11.2015 р. № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016 р. № 6. Стр. 5. Стаття 55.

10. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні : Указ Президента України від 22.07.1998 р. № 810/98. *Офіційний вісник України*. 1999 р. № 21. Стр. 32. Стаття 943.

11. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

12. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2–3. Ст. 12.

13. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 р. № 2229-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. Ст. 38.

The State Bureau of Investigation of Ukraine is a law enforcement agency that started its operations recently. Therefore, some aspects of its legal status have not yet been properly disclosed in the scientific literature. One such issue is the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine. This article examines the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine. Its specificity is compared with that of other law enforcement agencies. It was established what functions were transferred to the State Investigation Bureau of Ukraine from other law enforcement agencies. It is emphasized that the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine and the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine is delimited by the legislator in favor of the priority of the detectives of the latter, but at the same time the cases of crimes committed by employees of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine are investigated by the State Investigation Bureau. It is concluded that the peculiarities inherent in the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine and which allow to distinguish the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine and the competence of other law enforcement agencies are: will now be deprived of all their investigative functions in favor of the State Bureau of Investigation of Ukraine, the military prosecutor's office, the Ministry of Internal Affairs, Security services of Ukraine and the National Anti-Corruption Bureau, while the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine competes largely on the competence of those bodies; 2) the competence of the State Bureau of Investigation covers issues related to its rights and obligations in the process of prevention, detection, termination, disclosure and investigation of crimes; the participation of the State Bureau of Investigation of Ukraine in state policy in the field of combating crime and international cooperation on such issues; powers related to working with the staff of the body; 3) the competence of the State Bureau of Investigation of Ukraine extends to the prevention, detection, termination, disclosure and investigation of crimes committed by senior officials, officials of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine or the Specialized Anti-Corruption Prosecutor's Office, or military.

Key words: law enforcement, executive authorities, public officials, consistency.